

Sygn. akt II K 1066/17

SKK/800 – 35/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	Sędzia SR Joanna Becińska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Joanna Rybińska

przy udziale oskarżyciela skarbowego I US w T. M. Ł.

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2017 r. **w trybie postępowania wobec nieobecnych**

sprawy:

J. G. urodz. (...) we W.

syna E. i B. zd., Patyk

oskarżonego o to, że:

wbrew przepisom art. 30 e ustawy z dnia 26 lipca 1991 r., o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz U. 2010 Nr 51 poz. 307 późn. zm.) uchylał się od opodatkowania poprzez nieujawnienie w terminie tj. do dnia 30 kwietnia roku następującego po roku podatkowym Naczelnikowi (...) w T. przedmiotu i podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych za 2012 r. z tytułu dokonanego w dniu 27 lipca 2012 r., odpłatnego zbycia lokalu mieszkalnego oznaczonego nr (...) położonego w T. przy ul. (...) poprzez niezłożenie zeznania podatkowego PIT – 39 za 2012 r., przez co uszczuplił podatek dochodowy od osób fizycznych w kwocie 38.584,00 zł

- tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 par 2 w zw. par 1 kks

orzeka:

I. Uznaje oskarżonego J. G. za winnego popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, tj. przestępstwa skarbowego z art. 54 § 1 i 2 kks i za to na podstawie art. 54 § 2 kks wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 30 (trzydziestu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 80 (osiemdziesięciu) złotych;

II. Zasądza ze Skarbu Państwa na rzecz adw. B. W. kwotę 540 (pięciuset czterdziestu) złotych powiększoną o stawkę podatku VAT tytułem zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w toku postępowania przygotowawczego i przed sądem;

III. Zwalnia oskarżonego od ponoszenia opłaty sądowej i wydatków poniesionych w toku postępowania, wydatkami obciąża Skarb Państwa.

yggn. akt II K 1066/17

UZASADNIENIE

J. G. nabył w 2011 roku prawo własności nieruchomości położonej w T. przy ul. (...) numer 3, a w dniu 27 lipca 2012r. zbył mieszkanie znajdujące się w T. przy ul. (...), o powierzchni 47,10 m² za cenę 220.000 złotych S. i P. małżonkom (...).

(dowód: umowa sprzedaży w formie aktu notarialnego k. 8-10)

J. G. nie złożył zeznania PIT-39 o wysokości dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2012 i nie wykazał podatku z płatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych. Wysokość zobowiązania podatkowego określona została w decyzji Naczelnika (...) w T. z dnia 18 października 2016r. Organ orzekł o określeniu wysokości zobowiązania podatkowego w kwocie 38.584 zł w podatku dochodowym od osób fizycznych z dokonanego na podstawie aktu notarialnego z dnia 27 lipca 2012 roku odpłatnego zbycia lokalu mieszkalnego oznaczonego numerem (...), położonego w T. przy ul. (...) pod numerem 17.

(dowody: decyzja k. 4-6)

J. G. nie był karany sądownie.

(dowód: dane o karalności k. 26)

Z uwagi na fakt, że w toku postępowania nie zdołano ustalić miejsca pobytu oskarżonego, postępowanie po myśli art. 173 § 1 kk toczyło się w trybie postępowania wobec nieobecnych. Z tego też względu sąd nie dysponował wyjaśnieniami oskarżonego. Wszelkie ustalenia zostały poczynione w oparciu o znajdujące się w aktach sprawy dokumenty.

O sprawstwie i winie oskarżonego przesądzały przede wszystkim dowody z dokumentów w postaci: aktu notarialnego, decyzji i zawiadomienia wewnętrznego o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, z których wynikało, że oskarżony sprzedał nieruchomość w dniu 27 lipca 2012r. za kwotę 220.000 złotych i nie ujawnił w terminie, tj. do dnia 30 kwietnia 2013r. przedmiotu i podstawy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych za 2012r. albowiem nie złożył zeznania podatkowego PIT 39 za 2012r. co doprowadziło do uszczuplenia podatku dochodowego od osób fizycznych w kwocie 38.584,00 złotych.

Zachowanie sprawcy przestępstwa określonego w art. 54 § 1 kks ma na celu uchylanie się od opodatkowania i polega na: nieujawnieniu przedmiotu opodatkowania i narażeniu przez to Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego na uszczuplenie podatku, nieujawnieniu podstawy opodatkowania i narażeniu przez to Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego na uszczuplenie podatku, niezłożeniu deklaracji i narażeniu przez to Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego na uszczuplenie podatku. Dla bytu przestępstwa wystarczy spełnienie chociażby jednej z trzech wymienionych możliwości zachowania się. Warunkiem odpowiedzialności z art. 54 kks, tzn. zaniechania zgłoszenia przedmiotu lub podstawy opodatkowania, musi być narażenie na uszczuplenie należności publicznoprawnej.

Oznacza to, że strona podmiotowa obejmuje umyślność tylko w zamiarze bezpośrednim, gdyż zachowanie sprawcy, polegające na nieujawnieniu przedmiotu albo podstawy opodatkowania lub niezłożeniu deklaracji, musi mieć na celu uchylanie się od opodatkowania. Strona nie może się tłumaczyć, że dokonywanie transakcji za pośrednictwem wykwalifikowanych podmiotów (notariusza) czy odprowadzanie stosownych podatków wyklucza świadomość tego, że transakcje powinny zostać zgłoszone do urzędu skarbowego.

Umowa z udziałem oskarżonego została zawarta u notariusza. Podczas zawierania umowy J. G. został poinformowany przez notariusza o skutkach umowy w zakresie zobowiązań podatkowych. Z § 8 przedmiotowej umowy (k. 10) wynika wprost, że notariusz pouczyła stawających o obowiązkach w zakresie podatkowym i uprawnieniach Urzędu Skarbowego.

Okoliczności zawarcia umowy w formie aktu notarialnego, a w szczególności treść informacji udzielonych przez notariusza w zakresie należnych podatków umacniały świadomość oskarżonego co do obowiązku uiszczenia podatku z tytułu odpłatnego zbycia nieruchomości. Z treści aktu notarialnego wynika, że informacje zostały udzielone w sposób jasny i czytelny. Oskarżony nie mógł mieć żadnych wątpliwości co do tego jakiego rodzaju obowiązki publicznoprawne ciążyą na nim.

Strona podmiotowa przestępstwa określonego w art. 54 § 2 kks obejmuje umyślność w zamiarze bezpośrednim. Zatem sprawca musi mieć świadomość tego, że nie ujawniając przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składając deklaracji, uchyla się od opodatkowania i chce takiego efektu swego zachowania. Jest to przestępstwo kierunkowe, bowiem zachowanie sprawcy, podjęte ma być w celu uchylenia się od opodatkowania. W pojęciu uchylania się zawarty jest negatywny stosunek sprawcy do świadczenia, sprawiający, że nie spełnia on nałożonego na niego obowiązku, mimo iż ma obiektywną możliwość jego wykonania.

W odniesieniu do oskarżonego J. G. należy stwierdzić, że nie wypełnił on obowiązku podatkowego, gdyż celowo wypełnić go nie chciał i zlekceważył ten obowiązek. Oskarżony J. G. miał świadomość, iż jego zachowanie może stanowić naruszenie przepisów podatkowych i może być zakwalifikowane jako takie.

Oceniając zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, uznać należy, iż oskarżony J. G. swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku z art. 54 § 2 kks w zw. z § 1 kks.

W świetle art. 10 ust. 1 pkt 8 lit a ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t.j. Dz. U. z 2012r. poz. 361) wynika, że źródłem przychodów jest odpłatne zbycie nieruchomości lub ich części ora udziału w nieruchomości, jeżeli odpłatne zbycie nie następuje w wykonaniu działalności gospodarczej i zostało dokonane w przypadku odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w lit a-c- przed upływem pięciu lat licząc od końca roku kalendarzowego w którym nastąpiło nabycie lub wybudowanie, a innych rzeczy przed upływem pół roku, licząc od końca miesiąca w którym nastąpiło nabycie. Zgodnie z art. 30 e ust. 4 pkt 1 cytowanej wyżej ustawy- po zakończeniu roku podatkowego podatnik jest obowiązany w zeznaniu podatkowym, o którym mowa w art. 45 ust. 1 a pkt 3 wykazać dochody uzyskane w roku podatkowym z odpłatnego zbycia nieruchomości i praw majątkowych określonych w art. 10 ust. 1 pkt 8 lit a-c i obliczyć należny podatek dochodowy od dochodu.

Sąd wymierzył oskarżonemu za przypisane mu przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 kks karę 30 stawek dziennych grzywny, przy czym przyjął wartość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 80 złotych. Wymierzając oskarżonemu karę grzywny, Sąd wziął pod uwagę stopień społecznej szkodliwości przestępstwa oraz stopień winy oskarżonego. Okolicznością łagodzącą była dotychczasowa niekaralność oskarżonego.

O kosztach zastępstwa procesowego orzeczono po myśli §17ust. 1 pkt 1 (180 zł) i § 17 ust. 2 pkt 1 (360 zł) rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz. U. 2016, poz. 1714)

Orzeczenie w części dotyczącej zwolnienia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa poniesionych przez Skarb Państwa od chwili wszczęcia postępowania wydatków oparto o przepis art. 624 § 1 kpk, natomiast w części dotyczącej nie wymierzenia opłaty – o przepis art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych. Rozstrzygając o kosztach sądowych, Sąd uwzględnił fakt, że nie dysponuje danymi dotyczącymi aktualnej sytuacji oskarżonego.